

Kabaret Super Duo tworzą dwaj znakomici aktorzy: Marian Opania i Wiktor Zborowski. Artyści prezentują program, na który składają się piosenki Młynarskiego, Wysockiego i Breła. W programie kabaretu są także śmieszne szmoncesy (humor żydowski), zapożyczone ze starych warszawskich kabaretów. Całość występu przeplatana jest zabawnymi anegdotami z kulis teatru oraz opowieściami z planu filmowego. Na występie Super Duo możemy usłyszeć najlepsze teksty znane z kabaretów 60 i Kabaretu Starszych Panów.

Marian Opania aktor teatralny i filmowy. Urodził się 1 lutego 1943 roku w Puławach.

Studiował w warszawskiej Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza, którą ukończył w 1964. W latach 1964-1971 występował w Teatrze Klasycznym w Warszawie, następnie w Teatrze Studio (1971-1977), Teatrze Kwadrat (1978) i Teatrze Komedia (1979-1981). Od 1981 jest aktorem Teatru Ateneum w Warszawie.

Opania należał do grupy najciekawszych młodych aktorów rozpoczynających swoją karierę na początku lat 60. W teatrze zadebiutował rolą Księcia Edwarda w EDWARDZIE II Christophera Marlowe'a w reżyserii Stanisława Bugajskiego (1964). Dwa lata wcześniej, jako student szkoły teatralnej, wystąpił pierwszy raz w filmie. Zagrał Miśka w MIŁOŚCI DWUDZIESTOLATKÓW Andrzeja Wajdy (1962). Potem był m.in. Olkiem Smoleńskim "Ramzesem" w BEACIE w reżyserii Anny Sokołowskiej (1964), Pawłem w SKOKU Kazimierza Kutza (1967), Węgiełkiem w ekranizacji powieści Bolesława Prusa - LALKA w reżyserii Wojciecha Jerzego Hasa (1968), Harcerzem Truchaczkiem w SAŚIADACH Aleksandra Ścibora-Rylskiego (1969). Za rolę Pawła (chłopaka, który w momencie życiowego startu zamyka sobie drzwi do przyszłości) i Truchaczka (młodego bohatera wydarzeń "czarnej niedzieli" w Bydgoszczy w 1939) Opania otrzymał prestiżową nagrodę im. Zbigniewa Cybulskiego (1970). W tych latach aktor wielokrotnie wcielał się w postacie nadwrażliwych młodzieńców, czasem zawadiackich, szarpanych nadziejami i rozterkami swojego wieku.

Jedną z jego najbardziej złożonych ról był Tadeusz, bohater filmu Antoniego Krauzego - PALEC BOŻY (1972), młody prowincjusz walczący o zrealizowanie swoich marzeń. "Ma jedną pasję i jeden cel - aktorstwo. Życie sztuką; czuje taką potrzebę i wie, że nie jest gorszy od innych. Jego cechą jest absolutna niezaradność. Bardzo chce być aktorem, ale wszystko robi nie tak, jak potrzeba. Wielkie dziecko. Ale czy tylko dziecko? (...) Sposób zachowania się i działania wskazuje, że bohater myśli tylko o sobie. Przewrażliwiony, a właściwie ukrywający kompleksy." (Aleksander Ledóchowski, "Film" 1973, nr 27) Opania zagrał również w AWANSIE Janusza Zaorskiego (1974), INDEKSIE Janusza Kijowskiego (1977), >>> DRESZCZACH Wojciecha Marczewskiego (1981), a wreszcie w CZŁOWIEKU Z ŻELAZA Andrzeja Wajdy (1981). Jego redaktor Winkel był rolą, w której aktor w pełni objawił się w zupełnie innym wcieleniu, ostatecznie porzucając zapamiętane przez wszystkich emploi - jak sam mówi "specjalistów od pierwszych miłości i zawadiackich żołnierzyków". Opania stworzył przejmującą kreację człowieka w średnim wieku, redaktora Radiokomiteu, pijaka i sługusa systemu, który oddelegowany z Warszawy do strajkującej stoczni ma zbierać materiały kompromitujące jednego z głównych przywódców protestu. Tymczasem Winkel niesiony zdarzeniami w stoczni odzyskuje jasność spojrzenia, odradza się wewnętrznie, ale jako człowiek przez lata uwikłany w maszynę propagandy pozostaje sam pomiędzy światem peerelowskich aparatczyków a ludźmi Solidarności.

Kolejne lata przyniosły Opani ważne role Maćka Sumińskiego w STANIE WEWNĘTRZNYM Krzysztofa Tchórzewskiego (1983) i Bola w PIŁKARSKIM POKERZE Janusza Zaorskiego (1988). Z powodzeniem grał w komediach: serialu telewizyjnym Stanisława Barei ZMIENNICY (1986),

ROZMOWACH KONTROLOWANYCH Sylwestra Chęcińskiego (1991), SAUNIE Filipa Bajona (1992). Sympatię szerokiej widowni zyskał jako Profesor Zybert w telewizyjnym serialu NA DOBRE I NA ZŁE (1999).

Początkowo Marian Opania związany był przede wszystkim z kinem. "Zakochałem się w teatrze dość późno - przyznawał - przechodząc do Ateneum, które zawsze było moją wymarzoną sceną." (w: Jolanta Zarembina, "Placyk kompleksów", "Rzeczpospolita" 2002, nr 40). W teatrze Opania występował m.in. w spektaklach Józefa Szajny w warszawskim Teatrze Studio: WITKACYM wg Stanisława Ignacego Witkiewicza (1972), GULGUTIERZE Marii Czanerle i Józefa Szajny (1973), DOBRODZIEJU ŻŁODZIEI wg Karola Irzykowskiego (1975). W Teatrze Ateneum stworzył swoje najciekawsze role. Był Legendrem w ŚMIERCI DANTONA Georga Buchnera w reżyserii Kazimierza Kutza (1982) i Rubaszowem w CIEMNOŚCI W POŁUDNIE Arthura Koestlera w reżyserii Janusza Warmińskiego (1989), Dyndalskim w ZEMŚCIE Aleksandra Fredry w reżyserii Gustawa Holoubka (1990). Równocześnie Opania - aktor, który odznacza się wyjątkową sceniczną prostotą sprzyjającą ukazaniu prawdy o postaci, grywał również z pasją w epizodach, potrafił ze skąpego materiału stworzyć ciekawe drugoplanowe kreacje.

Jedną z najwybitniejszych jego ról na deskach Ateneum był Kubuś w KUBUSIU FATALIŚCIE I JEGO PANU wg Denisa Diderota w reżyserii Andrzeja Pawłowskiego (1993). "Kubuś w wykonaniu Mariana Opani jest bohaterem z krwi i kości, znacznie chętniej korzystającym z 'porad buklaczka', niż błyskotliwie wymownym i nieco bezczelnym sługą, który - jak chciał sam Diderot - potrafił nawet udowodnić Panu swoją nad nim wyższość intelektualną (...)" - pisał Janusz R. Kowalczyk. - "Marian Opania jest na tyle dojrzałą osobowością aktorską, że nie robi niczego, by swoim Kubusiem przypodobać się publiczności. Teksty i piosenki prezentuje z godną podziwu powściągliwością środków wyrazu, aktora świadomego siły swojego warsztatu." ("Rzeczpospolita" 07.05.1993). Opania występował także z wielkim powodzeniem w spektaklach muzycznych: BRELU w reżyserii Emiliana Kamińskiego i Wojciecha Młynarskiego (1985) oraz w kolejnych przedstawieniach w reżyserii Młynarskiego: WYSOCKIM (1989) i HEMARZE (1987). "Wprost bezkonkurencyjny jest Marian Opania w utworze 'Ten wąsik' (parodiujący Hitlera, za co Niemcy poszukiwali Hemara po swoim wkroczeniu do Warszawy w 1939)" - notował Zbigniew Mierzwiński. - "Piosenka żołnierska 'Pamiętaj o tym wnuku, że dziadzio był w Tobruku' w wykonaniu 'Słowików' Ateneum, czyli Jacka Borowskiego, Mariana Kociniaka, Mariana Opani i Wiktora Zborowskiego, stanowi swoisty, artystyczny majstersztyk." ("Kierunki" 1987, nr 50) W 1993 roku Opania stworzył wyjątkową rolę w Teatrze Telewizji, z którym związany jest od 1965 roku. Zagrał Wienię w przedstawieniu Tomasza Zygadły, na podstawie prozy Wieniedikta Jerofiejewa, MOSKWA - PIETUSZKI (1992). "Wieniczka filozofuje w rynsztoku, jest człowiekiem skrzywdzonym i poniżonym, biednym i upodlonym" - pisał Janusz Majcherek. - "Ale po pierwsze w tym upodleniu zachowuje ludzką godność, jak Marmieładow; a po drugie ani na chwilę nie przestaje afirmować dobra i prawdy, w gruncie rzeczy to dla nich właśnie cierpi i to jest jego, jakże dostojewska, chrystusowość. Tę dwoistość i rozpiętość bardzo pięknie gra u Zygadły Marian Opania, z którego w stanach nawet największej nawet prostracji emanuje tyle dobra i ciepła, że chciałoby się z nim pójść jak za przewodnikiem duchowym. Tu Opania trafił w samo sedno poematu Jerofiejewa; jego Wieniczkę można pokochać, bo on sam jest nauczycielem miłości. A że naucza w delirium? No, właśnie dlatego, że za bardzo kocha." ("Teatr" 1993, nr 1).

Nagrody i odznaczenia:

1970 - nagroda im. Zbigniewa Cybulskiego

1972 - nagroda Komitetu ds. Polskiego Radia i Telewizji za wybitne role w słuchowiskach radiowego teatru dla Dzieci i Młodzieży

1974 - nagroda specjalna za rolę w filmie PALEC BOŻY w reżyserii Antoniego Krauzego na 6. LUBUSKIM LECIE FILMOWYM w Łagowie

1989 - nagroda za rolę Einsteina w filmie OPOWIADANIA WARIACKIE Pawła Trzaski na 6. FESTIWALU "MŁODE KINO POLSKIE '88" w Gdańsku

1988 - Zasłużony Działacz Kultury

1993 - nagroda 1. FESTIWALU POLSKIEJ TWÓRCZOŚCI TELEWIZYJNEJ za rolę Wani w MOSKWIE-PIETUSZKI Wieniedikta Jerofiejewa w reżyserii Tomasza Zygadły oraz w filmach telewizyjnych: SAUNA w reżyserii Filipa Bajona i WARSZTAT-GALI

2003 - I miejsce w plebiscycie "TeleRzeczpospolitej" na najpopularniejszego aktora